

Posudek na bakalářskou práci Lenky Jakubíčkové „Feminismus perspektivou mužů z Facebookové skupiny Everyday Patriarchy Bullshit“

Přes všechny přínosy, které feminismus měl a má pro ženy, ale i pro muže a pro společnost jako celek, je s ním stále spojena řada negativních konotací a zvláště v postkomunistickém kontextu je většinou lidí nahlížen skepticky. V České republice asi ještě dlouho nebude hrozit, že by se ministerský předseda nazval feministou, jak je to celkem běžné například ve Skandinávii. Řada lidí, kteří se feminismu a feministické teorii seriózně věnují, však má za to, že se s nástupem mladších generací situace mění k lepšímu. Mladí lidé dnes díky sociálním sítím přesahují lokální kontexty v mnohem větší míře, než tomu bylo u generací předchozích, a vztahují se proto výrazně více k mezinárodní scéně, a především k západoevropské tradici myšlení, pro kterou je feminismus jedno z důležitých demokratizačních hnutí naší doby.

Lenka se rozhodla svou práci věnovat zkoumání právě tohoto fenoménu a konkrétně se zaměřila na mladé muže, kteří se hlásí k Facebookové skupině Everyday Patriarchy Bullshit, jejíž název naznačuje, že mají kritický postoj k řadě aspektů současného generového řádu. Své bádání založila na polostrukturovaných rozhovorech, což je standardní přístup.

Ke svému bakalářskému projektu přistupovala takřkajíc tradičně. S předstihem mi posílala drafty jednotlivých částí, ale vesměs mám v počítači vždy jen jeden draft. Na druhou stranu konstatuji, že zapracovala většinu mých připomínek a práci výrazně pozvedla jak po formální stránce, tak i koncepčně.

Po formální stránce tedy nemám práci moc co vytknout. Odkazování je konzistentní, pečlivá editace vychytala většinu obvyklých nešvarů typu překlepů či gramatických problémů a práce jako celek je dobře gradovaná a poměrně čtivá. Těch pár nedostatků, jako jsou například dvě tečky ve větě (str. 12, 13, 21 atd.), celkový dojem nekazí. Zvláštní je však konzistentní používání pojmu „feminita“ místo „femininita“ v podkapitole 2.2, autorka by mohla u obhajoby vysvětlit, zda je to nějaká její inovace nebo jí prostě spell-check vše „opravil“. Faktem bohužel je, že jsem to nechytl ani já, při komentování práce.

V teoretické části se autorka věnuje relevantním tématům počínaje úvodem do historie feminismu a do genderové problematiky (včetně začátků oboru v České republice), který je zevrubný a na bakalářskou práci velmi dobře zpracovaný. Podobně zevrubná je i

diskuse postojů mužů k feminismu, kde oceňuji, že autorka přístup mužů k feminismu netrivializuje, ale snaží se jej diskutovat komplexně, včetně diskuse negativních postojů některých feministek k angažmá mužů v genderových studiích. Jako celek je teoretická část na dobré úrovni a nabízí dobrý základ pro analýzu empirického materiálu.

Praktická část začíná standardně diskusí metodologických východisek a standardním představením zvolené metody, polostrukturovaných rozhovorů. Výběr vzorku je také dostatečně vysvětlen a počet komunikačních partnerů odpovídá nárokům na bakalářskou práci. Autorka neopomíjí ani přiblížit průběh výzkumu a tématizovat související etické otázky.

Zhodnocení samotné analýzy a závěrů ponechám na oponentce/ovi, protože jsem práci příliš blízko a chybí mi potřebný odstup. Myslím však, že trpí jistou nevyrovnaností. Místy je velmi popisná a čtenář se až ztrácí v záplavě dlouhých citací z rozhovorů, které nejsou dostatečně interpretované, na jiných místech však je vidět snaha propojovat analýzu s teoretickým aparátem představeným v první části práce.

Celkově konstatuji, že práce splňuje nároky kladené na bakalářské práce a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením mezi velmi dobře. Výsledek bude záležet na průběhu obhajoby.

Petr Pavlík

Vedoucí práce

V Praze 8. 1. 2024